

## **21 de juny de 1946 – 21 de juny de 2006**

El 21 de juny farà seixanta anys d'una visita històrica de sant Josepmaria Escrivà a la basílica de la Mare de Déu de la Mercè, per arrecerar sota la seva protecció el procés que s'iniciava a Roma de reconeixement jurídic de l'Opus Dei per part de la Santa Seu.

15/06/2006

La fundació de l'Opus Dei va ser el 2 d'octubre de 1928 i començà a Catalunya la seva tasca

evangelitzadora l'any 1939, així que les circumstàncies ho van fer possible. Aviat es va instal·lar un primer centre al carrer de Balma i, pocs anys després, un segon al carrer de Muntaner.

L'expansió geogràfica de l'Opus Dei i la seva missió universal –i també la forta crítica que s'havia aixecat a alguns llocs, entre altres a Barcelona– feien necessari un reconeixement jurídic per part del Sant Pare, més enllà del que havia atorgat el bisbe de Madrid, on nasqué, i de l'autorització del bisbe de cada lloc on l'Opus Dei començava la tasca apostòlica. Álvaro del Portillo viatjà a Roma, enviat pel fundador, amb aquest propòsit el 25 de febrer de 1946. Ell mateix recordarà, anys més tard, la primera resposta que va obtenir del Vaticà: “em van dir, entre moltes altres coses, que no era possible encara obtenir l'aprovació de l'Opus Dei: havíem nascut

—aquesta fou l'expressió literal—  
amb un segle d'anticipació. Les  
dificultats eren tan grans,  
aparentment insuperables, que vaig  
decidir escriure al Pare per  
manifestar-li la necessitat de la seva  
presència a Roma”.

Aquella temporada, sant Josepmaria  
Escrivà patia un agreujament de la  
diabetis. “Mai no he estat en pitjor  
disposició física i moral”, escriví a  
Álvaro el 13 de juny de 1946.

Nogensmenys, decidí anar a Roma,  
malgrat que el metge ho va  
desaconsellar fins a l'extrem de  
declinar tota responsabilitat sobre la  
seva vida.

Sant Josepmaria sortí de Madrid i,  
fent parades per pregar a la Mare de  
Déu al Pilar i a Montserrat, arribà a  
Barcelona el 21 de juny. Va voler  
reunir els fidels de l'Opus Dei a  
l'oratori del centre del carrer de  
Muntaner –eren aleshores un grapat-

per dirigir-los en veu alta la seva oració. Tots els assistents van quedar impressionats d'aquella petició a Déu en veu alta i en recorden frases literals, com quan feia seves aquestes paraules de sant Pere a Jesús:

«Mireu, nosaltres ho hem deixat tot, i us hem seguit: què tindrem, doncs?» (Mateu 19, 27). Durant la mitja hora que va durar, sant Josepmaria va acudir diverses vegades a la intercessió de la Mare de Déu. En acabada, anà a la basílica de la Mercè i va posar-se ell mateix i totes les intencions del viatge a Roma a redós sota la seva protecció maternal.

Un cop a Roma, l'aprovació jurídica de l'Opus Dei per part de la Santa Seu s'anà resolent de manera inexplicablement ràpida. El 21 d'octubre de 1946, sant Josepmaria volgué tornar a Barcelona per visitar la basílica de la Mare de Déu de la Mercè i agrair-ne la intercessió. Molts altres cops encara hi tornà al

llarg de la seva vida per a donar gràcies pel seu ajut en aquell moment tan delicat que visqué.

Fa un any i mig, el 17 de setembre de 2004, l'Arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach, i el Prelat de l'Opus Dei, Xavier Echevarría, beneïren a l'antecambra del cambril de la Mare de Déu de la Mercè un relleu de bronze en memòria d'aquests fets. Obra de l'escultor Joan Mayné, representa la Mare de Déu, sant Josepmaria pregant-li agenollat, una al·legoria de la ciutat de Barcelona, l'escut de la Mercè i una inscripció explicativa.